

A Fővárosi Ítéltábla dr. Csonka Árpád ügyvéd (.....) által képviselt (.....) I. r. és (.....) II. r. felperesnek a dr. Szabó Sándor ügyvéd (.....) által képviselt (.....) alperes elleni társulati határozatok felülvizsgálata iránti perében a Nógrád Megyei Bíróság 2011. július 6-án kelt 10.G.20.282/2011/11. számú ítéletével szemben a felperesek fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes 1960-ban alakult a helyi vízrendezési és vízkárelhárítási közcélú feladatok ellátására. Az 1996. december 9-i alapszabálya rögzíti, az 1995. évi LVII. törvény (Vgt.) 45.§ (6) bekezdése előírja, hogy a hatálybalépésekor működő társulatok a hatálybalépéstől számított egy éven belül kötelesek új alapszabályt készíteni, és azt a cégbírósághoz benyújtani. A társulat a törvény előírásainak eleget téve megalkotta és 1/1996.(XII.9.) számú határozatával elfogadta alapszabályát.

Az I.3.6. pont szerint a társulati feladatokhoz való érdekeltségi hozzájárulás mértékét a taggyűlés évente állapítja meg.

A III.1.1.2.d) pont pedig úgy rendelkezik, az intéző bizottság elnöke gondoskodik a tagok érdekeltségi hozzájárulásának kivetéséről, közli az egyes tagokkal az őket terhelő fizetési kötelezettségeik jogalapját, összegét, a teljesítés módját és határidejét, továbbá a közlés ellen igénybe vehető jogorvoslati lehetőséget.

Alperes érdekeltségi területén I. r. felperes használatában és II. r. felperes tulajdonában álló földterületek is vannak.

II. r. felperes I. r. felperes tagja, elnöke.

Alperes a 2005. évi érdekeltségi hozzájárulási díj összegét a 2004. április 28-i taggyűlésén meghozott TGY-4/2004. számú határozatával, a 2006. évit a 2005. május 26-i taggyűlésen meghozott TGY-3/2005. számú határozatával állapította meg, rögzítve a további évekre az emelés a mindenkorin infláció mértékével kerül megállapításra.

Alperes intézőbizottsági elnöke I. r. felperes terhére 2005. és 2006. évre 72.544 - 72.544 forint, 2007. évre 75.445 forint, 2008. évre 82.539 forint, 2009. évre 90.074 forint, II. r. felperes terhére 2006. évre 12.551 forint, 2007. évre 13.810 forint, 2008. évre 13.378 forint, 2009. évre 14.774 forint érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettséget állapított meg.

A kivetést közlő leveleiben a díj alapjául a TGY-3/2005. és a TGY-4/2006. számú határozatokat, az 1995. évi LVII. törvény 34.§ (4)-(5) bekezdését, valamint a 160/1995.(XII.26.) Kormányrendelet 13.§ (1) és (2) bekezdését jelölte meg.

Felperesek az érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, alperes a kivetett érdekeltségi hozzájárulások és kamatai megfizetése iránt felperesekkel szemben végrehajtási eljárást indított, melyek eredményeként I. r. felperestől 29.976 forintot, II. r. felperestől 61.351 forintot behajtott.

Felperesek 2009. február 19-én keresetet terjesztettek elő. Annak tartalma szerint az érdekeltségi hozzájárulás kivetések hatályon kívül helyezését kérték, I. r. felperes alperes jogalap nélkül beszédett 61.508 forint és kamatai, II. r. felperes az alperes jogalap nélkül behajtott 47.210 forint és járulékai visszafizetésére kötelezését kérte. Előadták, az alperesi társulatnak nem tagjai, a 160/1995.(XII.25.) Kormányrendelet 3.§ (1) bekezdés c) pontja szerint az alperes érdekeltségi körébe bevonásukról értesítve nem lettek. A 2005-2008. évi érdekeltségi hozzájárulás kivetésekről csak a végrehajtási eljárásban értesültek, ezért a közgyűlési határozatokat sem támadhatták meg határidőben.

Azt nem vitatták, I. r. felperes használatában áll az alperes által kimutatott 241 hektár 8101 m² erdőterület, II. r. felperes pedig tulajdonosa a kimutatott 26 hektár 8076 m² területű külterületi ingatlanoknak, az ingatlanok az alperes érdekeltségi területén helyezkednek el.

II. r. felperes előadta, 2008. július 10-i levél mellékleteként pedig a 2006. évi és a 2008. évi kivetés került megküldésre.

I. r. felperes képviselőjeként vitatta, hogy I. r. felperes a 2008. január 15-i keltezésű levél mellékleteként a 2005., 2006. és 2007. évi érdekeltségi hozzájárulás kivetéseket megkapta volna.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, a TGY-3/2005.(V.26.) számú taggyűlési határozat határozta meg a 2006. év vonatkozásában az érdekeltségi hozzájárulás mértékét, az ezt követő időszakra inflációt követő módon. Állította, felperesek az 1995. évi LVII. törvény (Vgt.) 34.§ (4) bekezdése értelmében a tagjainak minősülnek. A TGY-3/2005.(V.26.) és a TGY-4/2006.(V.19.) számú közgyűlési határozatokat már nem tehetik vitássá. Utalt arra is, 5575 természetes személy, 117 jogi személy és 76 önkormányzat tagja van, az alapszabály II. fejezet 1.2.2. pontja szerint a taggyűlésre a tagokat nyilvános közzététel útján, a meghívó önkormányzatok központi hirdetőtábláján történő kifüggesztésével kell meghívni, alperesek részére külön meghívót küldeni nem kellett.

Előadta továbbá, 2006. márciusában jutott földhivatali adatokhoz, ezért a magánszemélyek terhére első alkalommal 2006. évben vetett ki érdekeltségi hozzájárulást, és felhívta őket az ingatlanaik elidegenítésének, használatba adásának bejelentésére. Ezen bejelentés alapján terhelte I. r. felperest a hozzájárulás befizetési kötelezettsége, de a 2005. és 2006. évi hozzájárulásokat nem kezeli tartozásként. I. r. felperestől végrehajtás útján 29.976 forint, II. r. felperestől 61.591 forint folyt be.

Vitatta az érdekeltségi hozzájárulás kétszeres beszédésének tényét is arra hivatkozással, II. r. felperes tekintetében csak az I. r. felperes használatába nem adott területek után vetettek ki hozzájárulást, de számítógépes program sem engedte a dupla kivetést.

II. r. felperes keresetét 2010. május 31-én felemelte, alperest 61.591 forint jogosulatlanul beszédett érdekeltségi hozzájárulás visszafizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság beszerezte az alperes cégiratait. Az iratok között fellelhető, a Nógrád Megyei Bíróságon, mint Cégbíróságon 2007. július 24-én benyújtott tagjegyzék II. r. felperest 8132. sorszám alatt, a 2008. június 30-án benyújtott I. r. felperest 2269., II. r. felperest 542. sorszám alatt tartja nyilván.

Az elsőfokú bíróság 2010. június 14-én kelt 10.G.20.375/2009/36. számú ítéletével az alperes I. r. felperes terhére megállapított 2007- 2009. évi érdekeltségi hozzájárulás kivetéseit, valamint a II. r. felperes terhére megállapított 2006-2009. évi érdekeltségi hozzájárulás kivetéseit hatályon kívül helyezte. Kötelezte alperest I. r. felperesnek 29.976 forint, valamint 5.000 forint perköltség, II. r. felperesnek 61.591 forint, valamint 14.500 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan I. r. felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint az tekinthető a társulat tagjának, aki a tagnyilvántartásban szerepel, felperesek a 2005-2009. évi tagnyilvántartások egyikében sem szerepeltek, ezáltal rájuk az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére kötelező határozatok nem is vonatkozhatnak, az érdekeltségi hozzájárulás kivetése jogalap nélküli volt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2011. február 11-én kelt 16.Gf.40.499/2010/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Az alperes másodfokú perköltségét 5.000 forint + áfa összegben, az alperes által le nem rótt fellebbezési eljárási illeték összegét 36.000 forintban állapította meg. A végzés indokolásában az 1995. évi LVII. törvény (Vgt.) 34-44.§-aira, a 34.§ (1)-(2) bekezdésére, a 36.§ (1)-(2) bekezdésére, a 37.§ (1) és (4) bekezdésére, a 34.§ (4)-(5) bekezdésére, a 37.§ (2)-(3) bekezdésére, a 43.§ (1)-(2) bekezdésére, a 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet 12.§ (2) bekezdés a) pontjára, a 13.§ (2) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság 26/2001.(VI.29.) AB határozatára utalva kifejtette, a vízgazdálkodási társulat érdekeltségi területén ingatlan tulajdonnal rendelkező vagy ingatlant használó természetes, illetve jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság tagsági jogviszonyát nem a tagnyilvántartás, hanem a jogszabály (Vgt. 34.§ (4) bekezdés) keletkeztette. A tagot pedig függetlenül a taggá válása módjától terhelte érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettség. A tag a fizetési kötelezettsége téves megállapítása, a „kivetett” érdekeltségi hozzájárulás téves mértéke esetén a Vgt. 41.§ (3) bekezdése szerint perben kereshetett (kereshet) jogvédelmet. Rámutatott, ez idő szerint az 1996. december 9-én kelt alapszabály érvényessége már nem vitatható. Felperesek, mivel az alperes érdekeltségi területén ingatlantulajdonnal rendelkeznek, illetőleg azon lévő ingatlant használnak, alperes tagjának minősülnek. Az elsőfokú bíróság téves álláspontjából következően tévesen kötelezte alperest a végrehajtás útján beszedett érdekeltségi hozzájárulás visszafizetésére.

Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a megismételt eljárásban a felperesi tagok által támadott érdekeltségi hozzájárulás megfizetési kötelezettséget megállapító határozatokat a Vgt. 41.§ (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell felülvizsgálni, vizsgálva a közlés körülményeit, a kereset határidőben történő benyújtását, és ennek eredményétől feltételezetten kell döntést hozni.

A megismételt eljárásban felperesek keresetüket változatlanul fenntartották. Ismét arra hivatkoztak, a jelen ügyben „analóggként alkalmazandó Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint” az alperesi társulat 1996. évi megalakulása jogszabálysértő volt, ebből következően a határozatai is jogsértőek. Alperestől a törvény által elrendelt átalakulása és a cégnyilvántartásba történő bejegyzése során az átalakulási taggyűlésre meghívást nem kaptak, enélkül alperes minden intézkedése érvénytelen, tagnak nem tekinthetők, alperes létezéséről is csupán 2008-ban értesültek. Az alapítás érvénytelenségének megvizsgálása céljából indítványozta alperes cégbejegyzésére vonatkozó cégiratai beszerzését.

Alperes az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva változatlanul a kereset elutasítását, felperesek perköltségben marasztalását kérte hangsúlyozva,

felperesek kényszertagságuk folytán érdekeltségi hozzájárulás fizetésére kötelesek. Ismételten utalt arra, határozatai felülvizsgálatára a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45.§-a irányadó, a határozat meghozatalától számított 90 napos jogvesztő határidő már eltelt. A per tárgyát csak az érdekeltségi hozzájárulás kivetések jogszerűsége képezi. Állította azt is, a perbeli határozatok meghozatala szabályszerű volt.

Az elsőfokú bíróság 2011. július 6-án kelt 10.G.20.282/2011/11. számú ítéletével az I. r. felperes terhére megállapított 2005. és 2006. évi, valamint a II. r. felperes terhére megállapított 2005. évi alperesi érdekeltségi hozzájárulás kivetést hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte I. r. felperest 8.000 forint perköltség alperesnek, 13.067 forint feljegyzett fellebbezési illeték államnak, a II. r. felperest 9.000 forint perköltség alperesnek, 14.693 forint feljegyzett fellebbezési illeték államnak, míg alperest 8.240 forint feljegyzett fellebbezési illeték államnak megfizetésére. Az ítélet indokolásában rámutatott, felperesek a Vgt. 1996. január 1-jei hatálybalépésével az alperesi társulat tagjai lettek, a felperesek által használt ingatlanok az alperes érdekeltségi területén helyezkednek el, azért a Vgt. 2010. január 2-áig hatályban volt 34.§ (5) bekezdése alapján felpereseket érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettség terheli, ha arról a 160/1995.(XII.26.) Korm. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az intézőbizottság elnöke írásban értesíti.

Az I. r. felperes terhére megállapított 2005. és 2006. évi hozzájárulás tekintetében rögzítette, mivel alperes úgy nyilatkozott, ezen évekre nézve I. r. felperestől érdekeltségi hozzájárulást nem igényel, ugyanakkor a kivetéseket nem vonta vissza, I. r. felperes megalapozottan kérte azok hatályon kívül helyezését.

Figyelemmel arra, alperes nem igazolta, hogy a 2005. évi érdekeltségi hozzájárulás kivetéséről a II. r. felperes írásbeli értesítést kapott, ezért II. r. felperesnek 2005. évi érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettsége nem áll fenn, ezen kivetés hatályon kívül helyezésének is helye volt.

Az ezeket követő érdekeltségi hozzájárulás kivetésekre nézve megállapította, tekintve felperesek az alperes tagjainak minősülnek, s az értesítés alapjául szolgáló érdekeltségi hozzájárulás felperesek részére történő megállapítása jogszabálysértés nélkül történt meg, így I. r. felperes 2007-2009. évre, míg II. r. felperes 2006-2009. évre nézve érdekeltségi hozzájárulás fizetésére köteles, e körben ezért a keresetet elutasította.

Rámutatott arra is, nem volt jogszabályi lehetőség alperes megalakulása jogszabályoknak megfelelésége vizsgálatára, a társasági határozat ugyanakkor a határozat meghozatalától számított 90 napon jogvesztő határidőn túl akkor sem támadható meg keresettel, ha a perlésre jogosulttal azt nem közölték, az alperes alapszabályát megállapító taggyűlési határozat nem volt felülvizsgálható.

Rögzítette, felpereseknek az adók módjára történő behajtás következtében sem keletkezett érdekeltségi hozzájárulás tekintetében túlfizetésük, ezért az adók módjára behajtott összegek felperesek részére történő visszafizetésére sincsen törvényes lehetőség.

Az ítélet keresetet elutasító rendelkezésével szemben felperesek fellebbeztek jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását, „a sérelmezett alperesi határozatok hatályon kívül helyezését” kérték. Változatlanul fenntartották az alperesi társulat jogsértő megalapítására vonatkozó álláspontjukat. Hangsúlyozták, alperes megalapítására a Vgt. 36.§ (1)-(3) bekezdése, a Korm.r. 2.§ (1)-(4) bekezdése, a 3.§ (1)-(3) bekezdése, a 4.§ (1)-(3) bekezdése, az 5.§ (1)-(3) bekezdése be nem tartásával került sor, így a szervezőbizottságot nem alakították meg, az érdekeltségi terület meghatározásának szabályai sem kerültek betartásra. Utaltak arra is, a jogellenesen és valótlan tartalmú okiratok felhasználásával megalakított társulat az alapítástól kezdődően jogosulatlanul vett igénybe normatív alapú állami támogatást, és jogalap nélkül vet ki és hajt be tagi hozzájárulást a kényszertagoktól is. A jogellenes és rosszhiszemű alapításból fakadóan az alperes rájuk vonatkozó határozatai is jogellenesek. Állították, az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte az alapítás körülményeinek vizsgálatát, mivel nem a bejegyző végzéssel szembeni jogorvoslattal éltek, így a Gt. 45.§-ában írt jogvesztő perindítási határidő nem irányadó.

Utaltak arra is, az Alkotmány 13.§-a biztosítja a tulajdonhoz való jogot, mint alapjogot, ennek megfelelően alkalmazni kell rá az Alkotmány 8.§ (2) bekezdését, amely szerint az alapjogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja. Az érdekeltségi területen földtulajdonnal rendelkezők alapvető alkotmányos jogának lényeges tartalmát is sértette az a mód, ahogyan az alperes alapítását bonyolítók megfosztották őket azon döntési joguktól, a Vgt-ben előírt vízgazdálkodási közfeladataiknak vízgazdálkodási formában vagy egyéb módon kívánnak-e eleget tenni. Változatlanul indítványozták a cégiratok beszerzését.

Arra az esetre, a Fővárosi Ítéltábla osztaná az elsőfokú bíróság álláspontját, a teljes iratanyag Alkotmánybírósághoz felterjesztését kérték a 2006. évi IV. törvény 45.§-ának és a Vgt. 36.§-ának Alkotmány 13.§-ába ütköző volta megállapítása érdekében.

Fellebbezésükhöz egyebek mellett mellékeltek az 1996. november 22-i közgyűlési meghívót, az 1996. december 9-i taggyűlés jelenléti ívét és jegyzőkönyvét, alperes 1996. december 9-i alapszabályát és tagjegyzékét.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, felperesek perköltségben marasztalását kérte utalva a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.499/2010/6. számú végzésében foglalt iránymutatásra. Hangsúlyozta, megalapítására 1960. június 3-án került sor, ezért a Vgt. 45.§ (6) bekezdése előírta számára új alapszabály elkészítését. A törvény előírásainak eleget téve alkotta meg és fogadta el 1/1996.(XII.9.) számú határozatával az alapszabályát, majd a cégbíróság bejegyezte. Ebből következően nem a Vgt. vízgazdálkodási társulat alapítására vonatkozó rendelkezéseinek kellett megfelelnie, az csak az újonnan alapított társulatokra vonatkozik. Felpereseket, mint tagokat érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettség terheli.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesek fellebbezése és az ellenkérelem korlátai között bírálta felül, s a fellebbezést az alábbiakra tekintettel megalapozatlannak találta.

A vízgazdálkodási társulatok (vízitársulat, víziközmű társulat) alapítására, működésére nézve 1995. december 31-ig a vízgazdálkodási társulásokról szóló 1977. évi 28. tvr. (Ttvr.) és a végrehajtására kiadott 41/1977. (XI.3.) MT rendelet (Tvhr.), valamint a 4/1978. (XII.12.) OVH rendelkezés tartalmazott szabályozást.

A Ttvr. 9.§ (2) bekezdése értelmében az alapszabály megállapítása, módosítása a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozott, míg a Tvhr. 19-22.§-a tartalmazott rendelkezést a taggyűlés összehívására, a küldöttek megválasztására, a taggyűlés határozathozatalára nézve.

1996. január 1-jén hatályba lépett a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgt.).

A 45.§ (6) bekezdése kimondta, a törvény hatálybalépésekor működő társulatok a hatálybalépéstől számított egy éven belül kötelesek e törvény alapján új alapszabályt készíteni, és azt a cégbírósághoz nyilvántartásba vétel céljából benyújtani.

A vízitársulatok működésére nézve 2010. január 1-jéig a Vgt. ezen időpontig hatályban volt 34-44.§-ai tartalmaztak rendelkezést.

A 34.§ (2) bekezdése a társulat létrehozására, szervezetére, működésére, megszűnésére, egyesülésére, illetve szétválására, valamint a választott tisztségviselőinek felelősségére, a Vgt. eltérő rendelkezése hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvény általános rendelkezéseit rendelte alkalmazni.

A 36.§ tartalmazott szabályozást a társulat megalakulására nézve.

A 41.§ (3) bekezdés szerint a tag a vele szemben megállapított hozzájárulás felülvizsgálatát a taggyűlési határozat közlésétől számított 30 napon belül kérhette a bíróságtól, míg a 43.§ (1)-(2) bekezdése értelmében a tag a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - társulati határozattal a határozat kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül kereshetett jogorvoslatot.

Az alperes 1996. december 9-i alapszabályának cégbíróságra benyújtásakor és annak cégjegyzékbe bejegyzésekor a bejegyzési eljárásra és a törvényességi felügyeleti eljárásra a bírósági cégnyilvántartásról és a cégek törvényességi felügyeletéről szóló 1989. évi 23. tvr. (Ctvr.) tartalmazott szabályozást.

A 15.§ (1) bekezdése szerint a bejegyzési kérelem alapjául szolgáló okiratokat a cégbíróság megvizsgálta abból a szempontból, hogy azok megfelelnek-e a jogszabályok rendelkezéseinek.

Amennyiben azok a jogszabályoknak megfeleltek, a cégbíróság a 17.§ (2) bekezdése értelmében bejegyző végzést hozott.

A 18.§ (1) bekezdése a kérelemnek helyt adó bejegyző végzéssel szembeni fellebbezési jogot kizárta, a bejegyző végzéssel szembeni perindítást meghatározott személyi körhöz és jogvesztő határidőhöz kötötte.

A 18/A.§ (1) bekezdése kimondta, a jogerős cégbejegyzést követően a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat, létesítő okirat), illetve az arra vonatkozó módosítás érvénytelenségének megállapítására csak akkor indítható per, ha a társasági szerződés (alapszabály, alapító okirat, létesítő okirat) nem tartalmazza, vagy jogszabályba ütköző módon tartalmazza a cég nevét és székhelyét, a tagokat, nevük és lakóhelyük feltüntetését, a cég tevékenységi körét, a vagyon mértékét, a vagyon rendelkezésre bocsátásának módját és idejét, valamint azt, amit a cégre vonatkozó anyagi jogszabályok az adott cégformára vonatkozóan kötelezően előírnak.

A 18/B § (1) bekezdése értelmében a cégbíróság törvényességi felügyelet keretében a cégjegyzékbe való bejegyzés előtt ellenőrizte, hogy az alapszabály, valamint a cég szervezetére és működésére vonatkozó egyéb okiratok, illetve azok módosításai megfelelnek-e a jogszabályoknak (a) pont), továbbá a cég működésével kapcsolatban vizsgálta, hogy a cég szervezetére és működésére vonatkozó határozatai (okiratai) nem ütköznek-e jogszabályba, illetve a cég már korábban meghozott határozatainak (okiratainak) rendelkezéseibe.

A 19.§ (4) bekezdése pedig úgy rendelkezett, az eljárásra okot adó körülmény bekövetkeztétől számított 1 év elteltével törvényességi felügyeleti eljárásnak nincs helye, a határidő elmulasztása miatt igazolással nem lehet élni.

Az idézett rendelkezésekből leszűrhető, az 1996. január 1-jén már működő vízgazdálkodási társulatok a Vgt. 45.§ (6) bekezdése értelmében köteleessé váltak a Vgt. rendelkezései alapján új alapszabály elkészítésére, és annak nyilvántartásba vétele, bejegyzése céljából cégbírósághoz benyújtására.

A Vgt. ezen rendelkezése tehát csupán a már meglévő alapszabály Vgt. rendelkezéseinek megfelelő módosítását írta elő, nem pedig a már működő társulat újbóli megalapítását, újjászervezését, alakuló közgyűlés tartását.

Tekintve, az alapszabály módosításával az új alapszabály elfogadása a taggyűlés hatáskörébe tartozott, a Vgt. hatálybalépésekor már működő vízgazdálkodási társulatnak az új alapszabálya elfogadása érdekében a működésére irányadó akkori alapszabálya és a Ttvr. rendelkezései szerint taggyűlést kellett tartania. Működésére pedig a Vgt. rendelkezései csakis azt követően lehettek irányadók, alapszabályát e rendelkezéseknek megfelelően módosította.

Az idézett rendelkezésekből továbbá az is következik, a Vgt. 45.§ (6) bekezdésén alapuló alapszabály-módosítás, annak alapján a Vgt. hatálybalépését megelőzően már működő vízgazdálkodási társulat cégjegyzékbe bejegyzése ez idő szerint már nem tehető vitássá, nincs olyan jogorvoslati lehetőség, amely az alapszabály-módosítás, az arról rendelkező közgyűlési határozat felülvizsgálatát eredményezhetné.

Az adott ügyben alperes a Vgt. hatálybalépésekor már működő vízi társulat volt, 1996. december 9-i taggyűlése elfogadta a Vgt. 45.§ (6) bekezdése alapján a Vgt. rendelkezései szerint módosított új alapszabályát.

Alperes az alapszabályát a cégbíróságra benyújtotta, 1997. május 6-án a cégjegyzékbe bejegyzésre került.

A Fővárosi Ítéltábla a 16.Gf.40.449/2010/6. számú végzésében már állást foglalt abban a kérdésben, felperesek a Vgt. 34.§ (4) bekezdése alapján a jogszabály erejénél fogva az alperes tagjaivá (kényszer-tagjaivá) váltak, s érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettség terheli őket, s arra is utalt, a megalakulás körülményei, annak érvényessége már nem vitatható.

Felperesek a megismételt eljárásban azonban változatlanul állították az 1996. évi „megalakulás” jogszabálysértő voltát, s erre visszavezetve vitatták érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettségüket.

A fent kifejtettek szerint azonban az alapszabály 1996. december 6-i elfogadásának körülményei, a szervező bizottság megalakításának hiányát, a taggyűlés összehívását, valamint a határozathozatalt is ideértve, és az alapszabály érvényessége ez idő szerint már nem vizsgálható, nem vitatható.

Felperesek tehát megalapozatlanul vezették vissza tagsági jogviszonyuk és fizetési kötelezettségük hiányát az alapszabály érvénytelenségére, ebből következően a jogsértő társulati működésre.

A keresetben hivatkozott okból tehát a fellebbezéssel érintett határozatok jogsértő volta nem állapítható meg, az elsőfokú bíróság az alapszabály érvénytelenségének körében tett bizonyítási indítványt helyállóan mellőzte.

Felperes a kifejtettek alapján fellebbezésében is megalapozatlanul hivatkozott az alperesi 1996. december 9-i alapszabály érvénytelenségére, az alperes „jogsértő megalapítására”.

Tekintve az alperes nem az 1996. december 9-i alapszabály-módosítással jött létre, alakult meg, a per eldöntése szempontjából közömbös, hogy az alapszabály-módosítás időpontjában még hatályba nem lépett 2006. évi IV. törvény 45.§ és a Vgt. társulat megalakulását szabályozó 36.§-a az Alkotmány 13.§-ába ütköző-e.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben a fenti eltérő indokolással a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte felpereseket az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (3)-(4)-(5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2012. március 23.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bíróági ügyintéző